

ה"ת 6324/08/20 - מדינת ישראל נגד ליאור קופולוביץ

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 6324-08-20 קופולוביץ נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט - נשיאה עינת רון
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	ליאור קופולוביץ
מעמד. כינוי צד ג'	

החלטה

לפניי בקשה למתן החלטה בנוגע לשלושה תפוסים שנתפסו אצל המשיב - האם הם חוסים תחת חיסיון עיתונאי - אם לאו.

ביום 3.8.20 נפתחה חקירה גלויה נגד המשיבים. במסגרת החקירה ובהתאם לצווי חיפוש ותפיסה אשר ניתנו על ידי בית המשפט, נתפסו מידי המשיבים פריטים שונים, לרבות מסמכים.

בית המשפט המחוזי אסר חדירה לחומרי המחשב שנתפסו וכן, הורה כי הפריטים שנתפסו לצורך חדירה, יושבו למשיבים.

בהתאם לכך, המבקשת השיבה למשיב 1 מספר רב של פריטים אשר נתפסו והוחזקו לצורך חדירה בלבד.

בין יתר הפריטים שנותרו מוחזקים על ידי המבקשת, מצויים שלושה פריטים המסומנים: 8239007, 82389875 ו- 082391558 ואשר לגביהם נטענה על ידי המשיב 1 טענה כי הם חוסים תחת חיסיון עיתונאי.

עתה, מבקשת המבקשת מבית המשפט לבחון הפריטים האמורים וליתן החלטה לגביהם - האם חוסים הם תחת חיסיון עיתונאי או לאו.

המשיב 1 טען כי בקשה זו, למעשה, נדונה על ידי בית המשפט המחוזי בהחלטתו מיום 9.5.21 (כב' השופט דרואן-גמליאל). החלטת בית המשפט המחוזי הייתה כי הוא מתיר למבקשת להמשיך ולהחזיק במכשיר האיכון שנתפס, משום שעניינו שונה מעניינם של יתר התפוסים, שכן הוא אינו מכיל מידע המצביע על זהותם של מקורות עיתונאיים. כך, לטענת המשיב 1, חיווה דעתו בית המשפט המחוזי כי החדירה אשר נאסרה אינה רק איסור חדירה דיגיטלית אלא איסור על החדירה לחיסיון העיתונאי. המבקשת היא זו אשר פירשה את החלטת בית המשפט המחוזי ככזו הנוגעת רק לחדירה

דיגטלית וזו, לטעמו של המשיב 1, פרשנות שגויה. על המבקשת היה להשיב למשיב 1 את כלל התפוסים הרלוונטיים לחדירה, לא רק הדיגטליים.

עוד טען המשיב 1 כי בהתאם להלכת ציטרין, אין זה מספיק כי המדינה תציג ראיות לעבירה כלשהי אלא עליה להראות את הקשר בין החומרים אליהם מתבקשת החדירה לבין אותה עבירה. כן, עליה להראות כי אין ברשותה מסלול חלופי אחר להוכחת האישומים המיוחסים, מלבד חדירה לחיסיון. משלא עשתה כן, אין להסיר את החיסיון העיתונאי.

כמו כן, לטענת המשיב 1, המבקשת כבר הפרה את החיסיון, בכך שבחרה אילו תפוסים להשיב בחזרה למשיבים ולמעשה, בקשתה, כעת, היא כי בית המשפט ילבין את העבירות שביצעה ויאפשר לה להשתמש בפירות העץ המורעל.

עוד טען המשיב 1 טענות הנוגעות לפסילת הראיות שבידי המבקשת ולעובדה כי צווי החיפוש שנתן בית המשפט אינם כוללים את המסמכים אשר לגביהם נטענת טענת החיסיון העיתונאי.

עיינתי בבקשה, בתגובה לה וכן, בחומרי החקירה שנתפסו אשר לגביהם נטענת טענת החיסיון.

עיון בחומרי החקירה שנתפסו מלמד שאין ביניהן לבין חיסיון עיתונאי דבר וחצי דבר.

תיקיה אחת מסך החומר שהועבר לבית המשפט נמצאה חריגה. מדובר בתיקייה שקופה אשר בתוכה חומרים הקשורים לתנועת בני המושבים. תיקייה זו הוצאה ממעטפה עליה כתוב "ערן בוחניק 1 3/8/20 (הוצא מתוך פריט מרק קצפ 19. נתפס בחדר העבודה בעין גדי 6)".

החומר המודפס אינו מלמד על חיסיון עיתונאי כלשהו. יחד עם זאת, על גבי חלק מן הדפים, ערך המשיב 1 רישומים בכתב ידו, שייתכן ויש בהם מידע ששמע מפי מקורות ו/או אחרים. בשל ספק זה, תחסה תיקייה זו בחיסיון. התיקייה הוכנסה למעטפה נפרדת על ידי בית המשפט.

מעבר לכך, כלל המסמכים האחרים פתוחים לעיון ולהמשך חקירת המשטרה ומצאתי לאפשר למשטרה להעמיק את החקירה ולהשלים אותה, כפי שביקשה, בין היתר, בעיון במסמכים שהועברו, כאמור לעיוני.

באיזון האינטרסים, הרי שרק לו הוכח כי אכן חוסים המסמכים בחיסיון עיתונאי, הי המקום להעדיף אינטרס זה על פני האינטרסים הציבוריים שבהעמקת החקירה ובהשלמתה לצורך גילוי האמת, אלא, שכאמור, חיסיון כזה אינו קיים בענייננו.

למעלה מן הצורך אציין כי לא דנתי בעצם השאלה האם ראוי לו למשיב להחשב כעיתונאי הנהנה מחיסיון עיתונאי, כיוון שלאור החלטתי האמורה, אין בכך נפקא מינה.

החומר המצוי כעת בפני בית המשפט יוחזר למבקשת במועד הדיון הקבוע ליום 6.1.22.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ב' שבט תשפ"ב, 04 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.